

Eén facet van zijn liefde voor en toewijding aan de Universiteit wil ik nog noemen. Prof. Nauta merkte destijds in een artikel in dit blad ter gelegenheid van de 80ste verjaardag van mr. Verdam op dat men van mr. Verdam zou kunnen zeggen, dat hij de echtgenoot was van de vrouw die onder ons zo ongewone bekendheid bezit vanwege haar prestaties ten opzichte van de Vrouwen V.U.-Hulp!

Maar dan mag daar aanstonds aan toegevoegd worden, dat hij ook als zodanig voor de V.U. van grote betekenis is geweest, omdat hij daarin zijn vrouw tot een

grote steun is geweest en gaarne, waar nodig, de last heeft medegedragen. Het veelzijdige werk van dit rijke leven is nu afgesloten. Het gemis wordt wel allereerst in het gezin gevoeld; God moge mevrouw Verdam en haar kinderen en kleinkinderen steunen in deze weg. De weemoed van zovelen, die in mr. Verdam een trouwe vriend moeten missen, moge overheerst worden door de dankbaarheid dat wij hem zo vele jaren als een grote kracht, met name ook in de kring van onze Universiteit, in ons midden hebben gehad.

J. Donner.

in memoriam professor Koksma

Professor Koksma is van ons heengegaan. Voor de Vrije Universiteit is dit een zeer groot verlies. Voor allen die met hem mochten samenwerken is het verlies nog groter. Toch past het ons niet in dit woord tot zijn gedachtenis de toon van rouw en droefheid te laten overheersen. Dankbaarheid voor het vele dat God in hem aan ons gegeven heeft moet in de eerste plaats ons hart en onze gedachten vervullen.

Toen in 1930 de vierde faculteit aan de Vrije Universiteit werd toegevoegd, was dit niet de medische, zoals velen gehoopt hadden, doch de faculteit der wis- en natuurkunde. Toch heeft die nieuwe faculteit bij de vrienden van de V.U. van het begin aan een goede opgang gemaakt. En dat niet alleen, zij veroverde zich snel een plaats onder de zuster-faculteiten aan de andere universiteiten. Dit was vooral te danken aan de arbeid en de bekwaamheid van de „vaders van de faculteit”, de professoren Coops, Sizoo en Koksma. Alle drie gaven zij zich aan de opbouw met de volle inzet van hun persoon en krachten. Vanzelfsprekend elk naar eigen aanleg en karakter. En zo heeft in het bijzonder ook professor Koksma, de jongste van het

drietal, zijn deel bijgedragen, niet alleen door zijn werk binnen de faculteit, maar evenzeer door zijn arbeid en optreden daarbuiten. Ik mocht hierover reeds het een en ander schrijven in het nummer van Trouw van 17 december jl., de dag van Koksma's overlijden: